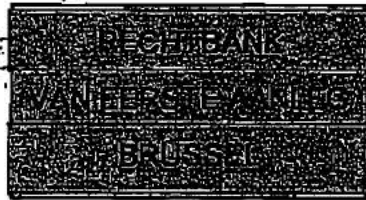

002203

Parket nr. :

Griffieur.

OR -

Ref. Griffie : 11

Tijdens de openbare terechtzitting van 22 maart 2013 heeft de 52ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel rechtsprekend in correctionele zaken, het volgend vonnis gewezen :

IN ZAKE VAN :

004284

op , koetswerkhersteller (zelfst.), geboren te
wonende te

Verzoeker,

Vertegenwoordigd door mr.

loco mr.

, advocaat;

TEGEN :

004285

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR voor het grondgebied van de provincie Vlaams-Brabant, in naam van het Vlaams Gewest als wettelijke opvolger van de gemachtigde ambtenaar voor de provincie Vlaams-Brabant, wiens kantoren gevestigd zijn te

Vertegenwoordigd door mr.

loco mr.

, advocaat;

In aanwezigheid van :

DE HEER PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt

Gelet op de stukken van de rechtspleging;
Gehoord de rechtstreeks dagende partij bij monde van zijn raadsman;
Gehoord de rechtstreeks gedaagde partij bij monde van haar raadsman;
Gehoord het Openbaar Ministerie in haar advies;
Gelet op de besluiten van Vanheuverwijn neergelegd door mr. loco mr.
advocaat;
Gelet op de conclusie van de Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur voor het grondgebied
van de provincie Vlaams-Brabant, neergelegd door mr. loco mr.
advocaat;

Bij exploit van 9 augustus 2012 van gerechtsdeurwaarder
plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder van gerechtsdeurwaarder
met standplaats te ging de rechtstreeks dagende partij over
tot dagvaarding van

De Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur voor het grondgebied van de
provincie Vlaams-Brabant, met kantoren gevestigd te

Teneinde :

Overeenkomstig artikel 1385 quinquies van het Gerechtelijk Wetboek voor
recht te horen zeggen dat de dwangsom opgelegd door het vonnis van de
de 52ste Kamer van de Correctionele Rechtbank te Brussel d.d. 22.11.2001
retroactief wordt afgeschaft.

I. Beoordeling van de bevoegdheid van deze rechtbank :

De bevoegde rechter om de dwangsom wegens de onmogelijkheid om aan
de hoofdveroordeling te voldoen, op te heffen of te verminderen, is de
rechter die de dwangsom heeft opgelegd.

Daar de dwangsom door deze rechtbank werd opgelegd is zij bevoegd om te
oordelen over het verzoek tot afschaffing ervan.

(Zie ook, K. Wagner, Dwangsom, APR, 2003 pg. 140)

II. Beoordeling ten gronde :

1. Artikel 1385 quinquies van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de dwangsom kan opgeheven worden, de looptijd ervan kan opgeschort worden gedurende een vast te stellen termijn of dat de dwangsom kan verminderd worden in geval van blijvende of tijdelijke, gehele of gedeeltelijke, onmogelijkheid voor de veroordeelde om aan de hoofdveroordeling te voldoen.
2. De rechtstreeks dagende partij toont niet aan dat zij in de onmogelijkheid zou verkeerd hebben om aan de hoofdveroordeling te voldoen.

Wanneer de rechter vaststelt dat de uitvoering van de hoofdveroordeling niet onmogelijk is, doch slechts zeer moeilijk is, mag hij geen opheffing, vermindering of opschorting van de dwangsom toestaan.

(Zie ook, Antwerpen, 16 februari 1999, A.J.T., 1999-2000, pg. 410)

De feiten waarop eiser in afschaffing van de dwangsom zich beroept dateren reeds van de jaren 2000 – 2001.

Het vonnis van deze rechtbank waarbij een dwangsom werd opgelegd werd pas betekend op 25 juli 2006.

Het is derhalve onmiskenbaar dat eiser in afschaffing van de dwangsom voldoende tijd heeft gehad om aan de herstellvordering te voldoen.

Hij toont niet aan dat hij in al die jaren inspanningen heeft geleverd om een geschikte locatie voor zijn handelsuitbating te vinden.

Eiser in afschaffing van de dwangsom toont niet aan dat hij in al die jaren redelijkerwijze al het mogelijke heeft gedaan om de hoofdveroordeling te voldoen zodat in zijn hoofde geen overmacht kan worden aangenomen.

3. Daar in deze geen overmachtsituatie bewezen werd is de rechtbank van oordeel dat de vordering van de rechtstreeks dagende partij ongegrond is.

Alle andersluidende of meer omvattende conclusies worden afgewezen als niet ter zake en/of overbodig.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen :

- 162, 185, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering,
- 11, 12, 13, 16, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Verklaart de vordering van de rechtstreeks dagende partij ontvankelijk doch ongegrond.

Laat de kosten ten laste van de rechtstreeks dagende partij.

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden :

alleenzetelend rechter

1ste substituut Procureur des Konings

griffier

(goedgekeurd de doorhaling van / woorden en, lijnen)